

ВІЛЬНЕР Володимир Бертольдівич (09(21). 03. 1885, м. Гродно, нині Білорусь — 09. 08. 1952, Київ) — режисер, педагог. Народний артист УРСР (1940), засл. арт. РРФСР (1935). Закін. приватні драм. курси (1910),

С.-Петербург. університет (1912). Працював у Новому драм. театрі (С.-Петербург, 1911–12), у театрах Москви (1924–26, 1931–34), Ростова-на-Дону (1934–36), Ленінграда (нині С.-Петербург, 1937–38), Куйбишева (нині Самара, 1942–44), Моск. дирекції фронтових (згодом гастрол.) театрів (1944–47); в Україні — у трупі М. Синельникова (Харків, 1918–20), Харків. ТЮГу (1922–24), Одес. держдрамі (1926–28), Київ. укр. драм. театрі ім. І. Франка (1938–41). Очолював Київ. рос. драм. театр (1928–31) та Київ. театр муз. комедії (1947–50). Викладав від 1927 (від 1947 — проф. Київ. інституту театр. мистецтва). На Одес. кіностудії ВУФКУ зняв фільми «Беня Крик» (1926), «Цемент» (1927), «Очі, які бачили» (1928).

Основні вистави

«Яблуневий полон» І. Дніпровського (1928), «Перша Кінна» В. Вишневецького (1930), «Ревізор» М. Гоголя (1938), «Остання жертва» О. Островського (1939), «Багато галасу з нічого» В. Шекспіра (1940), «Вільний вітер» І. Дунаєвського (1947).

Р. Я. Пилипчук

Бібліографічний опис:

Вільнер Володимир Бертольдівич / Р. Я. Пилипчук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-34572>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).